

Anne Binderup Sørensen

Fra: Ernst Leif Nørgaard <de.norgaard35@dlgmail.dk>
Sendt: 22. november 2019 12:26
Til: Anne Binderup Sørensen
Emne: ændring af diger

Til Anne Sørensen

Angående dispensationsansøgning om afkortning af læhegn/diger på ejendommen Ravnstrupvej 35 8800 Viborg.

1. Vdr. læhegn/dige vest for ejendommen har Hedeselskabet i 1978 (41 år siden) pløjet diget i nordenden af marken og plantet trerækket læhegn (ca. halvdelen af markens længde). Det betyder at diget ikke eksisterer efter den tid.

Fra midten og mod syd (ca. halvdelen af resten af markens længde) er der ikke noget dige, da der er en højdeforskel i terrænet på 2-3 meter på marken vest for, til marken øst for, og derfor skal dette stykke selvfølgelig blive som det er.

På dette stykke står der 5 store flotte træer, som selvfølgelig skal pryde landskabet, som de gør nu. Da Hedeselskabet plantede i den nordlige ende, var alle enige om, at den sydlige ende ikke skulle beplantes.

Fra 1981 lejer vi al jorden fra ejendommen Ravnstrupvej 37, og i 1995 køber vi hele ejendommen, og derfor ejer vi jorden på begge sider af læhegnet. Det vil sige, at fra 1981 (38 år) er jorden dyrket og drevet af os. Vi har fra 1978 og frem til 2013 haft 100 – 125 malkekøer, som altid har gået på græs om sommeren, og derfor har de ganske naturligt gået hen over det gamle skel i alle årene, hvilket har betydet, at man i dag ikke kan se nogen forskel på marken, og

derfor er det meget naturligt, at markerne drives sammen med planteavl.

Grunden til, at vi gerne vil sløjfe læhegnet mod nord er, at marken ud mod Ravnstrupvej er ca. dobbelt så bred mod syd, som mod nord, og derfor er det meget uhåndterligt både med vandingsmaskine, mejetærsker og øvrige maskiner.

I øvrigt mener vi, at det egentlig vil pynte på landskabet at sløjfe dette læhegn.

2. Vdr. læhegnet/diget øst for ejendommen har vi overhovedet ikke haft i tankerne, at der kunne være nogen problemer i at afkorte det i begge ender, da jorden (marken) øst for har hørt til ejendommen siden 1920 (købt af min bedstefar).

Det vil sige, at i snart 100 år har jorden på begge sider af læhegnet hørt til ejendommen.

I den nordlige ende af marken vest for læhegnet er der en tørvemose, og i enden af læhegnet står der en stor højspændingsmast og derfor var det inden åbningen næsten umulig at dyrke jorden med nutidens maskiner. Det kan med lidt god vilje lade sig gøre nu.

I den sydlige ende, var det næsten umulig at passere igennem med gyllevogne, mejetærskere m. m. da markvejen er meget smal og der er placeret en markvandingshydrant i enden af læhegnet. Vi valgte derfor, at sløjfe læhegnet

hen til en naturlig åbning, hvor der før i tiden gik en markvej igennem. Med ændringen kan markerne samdyrkes uden problemer.

Så kunne man nu tænke. Hvornår bliver det sidste stykke fjernet?

Det hverken kan eller vil vi gøre, da terrænet er meget kuperet, og der noget af vejen er op til 2 meter højdeforskel fra vestsiden til østsiden af læhegnet. På disse strækninger er der ingen diger.

Vi mener selv, vi har en rigtig flot natur, med tørvemoser, stejle bakker, et meget kuperet terræn, med mange flotte læhegn, til glæde og gavn for både fugle, rådyr og andet vildt.

Da vi meget gerne vil værne om dette, mener vi ikke disse små ændringer vil være til skade for nogen. Derfor søger vi en dispensation til disse ændringer, og håber på en positiv behandling af sagen.

Ernst Nørgaard

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]